

dialog imellem kommune, pårørende og borger om indsatsen og omkring fleksibilitet.

Vi har allerede i den nuværende sociale lovgivning en række muligheder, f.eks. kan man ansættes som hjælper i hjemmet for sin handicappede ægtefælle eller pårørende. I forbindelse med servicelovens bestemmelser om praktisk hjælp i hjemmet er der f.eks. givet mulighed for, at handicappede, som er berettiget til at få praktisk hjælp, selv kan vælge at udpege en person til at udføre opgaven.

Den person, der udpeges, indgår en aftale med kommunen om betaling for de opgaver, som der så bliver udført. Det forudsættes, at der ved en sådan aftale selvfølgelig tages udgangspunkt i de almindelige overenskomstmæssige forhold, der så gælder på det pågældende område.

Personer under 67 år, der har behov for personlig hjælp og pleje i mere end 20 timer ugentlig, kan også efter serviceloven vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som de pågældende så selv kan antage. Hjælpen udmåles som udgangspunkt som det beløb, kommunen selv skulle have betalt for arbejdet.

Endvidere har forældre, der passer et barn med handicap i hjemmet, mulighed for at få dækket deres tabte arbejdsfortjeneste. Denne ydelse beregnes på baggrund af forældrenes hidtidige bruttoindtægt. Der er for tiden overvejelser i gang om at forbedre denne ordning for forældrene.

Derudover kan der efter den sociale lovgivning ydes et plejevederlag i forbindelse med pasning af døende i hjemmet. Plejevederlaget er en godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste og svarer til 1½ gange sygedagpengebeløbet, som den pågældende ville have fået i tilfælde af egen sygdom.

Der eksisterer hermed allerede en række forskellige ordninger, som jeg er overbevist om i vidt omfang dækker behovet for fleksibilitet og brugerindflydelse.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi foretager velovervejede prioriteringer af nye initiativer på handicapområdet. I den sammenhæng lægger regeringen vægt på, at vi finder midler til at forbedre ordningen med tabt arbejdsfortjeneste til forældre med handicappede børn, så der bliver rettet op på nogle af de skævheder, denne ordning lider af, ligesom regeringen lægger stor vægt på, at vi i forbindelse med satspuljen har fundet midler til at forbedre boligforholdene for de yngre fysisk handicappede.

Nu behandler vi altså et forslag om at udvide mulighederne for at passe voksne handicappede i hjemmet. Sympatien i forhold til intentionerne har jeg givet udtryk for er til stede, men jeg synes, at der er en del mangler og uklarheder i beslutningsforslaget.

Hvordan har forslagsstillerne f.eks. forestillet sig, at den pågældende ansættes og aflønnes? Hvem er det i realiteten, der er målgruppen for forslaget?

En handicappet skal, som jeg forstår forslaget, være visiteret til en plejehjemsplads. Jeg går ikke ud fra, at forslagsstillerne med henvisning til plejehjemmet har ment, at ordningen kun eller måske som hovedregel skal gælde de personer, som visiteres til det traditionelle plejehjem, nemlig de ældre mennesker.

Jeg vil medgive forslagsstillerne, at nogle og desværre for mange yngre handicappede bor på traditionelle plejehjem. Med yngre menes i den forbindelse personer under 60 år. Men meget plejekarværende handicappede kan bo i mange forskellige former for boliger og principielt også i den bolig, hvor han eller hun boede, inden de f.eks. fik en hjerneskade, der medførte et svært handicap.

Hvor afgørende er visitationen til plejehjem for forslagsstillerne? Er det i virkeligheden vurderingen af plejehjemsbehovet, der skal være det afgørende, og hvor havde man tænkt sig, at afgrænsningen skal være? Og hvad betyder det så for den økonomiske forudsætning omkring udgiftsneutralitet?

Det store spørgsmål er jo også, hvad der skal ske efter 6 måneder. Skal den handicappede have en reserveret plejehjemsplads stående i orlovsperioden? Hvad kommer det så til at betyde for den kommunale planlægning?

Den del af tanken i forslaget, som går på at give borgerne mulighed for at passe en handicappet – en pårørende eller en ægtefælle – i hjemmet for en kortere eller en længere periode på ordentlige løn- og arbejdsvilkår, er regeringen for så vidt enig i.

Men når man kigger beslutningsforslaget igennem, åbner det en hel række også meget principielle spørgsmål, der ikke er givet svar på. Derfor kan regeringen ikke støtte forslaget.

Jørn Pedersen (S):

Nu er forhandlingerne her i salen jo ret fremskredne, så jeg skal lade være med at gentage socialministerens spørgsmål i forhold til beslutningsforslaget her.